

**VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE
HRVATSKE**

putem

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU

Poslovni broj: St-815/2022

Stečajni dužnik: DELFINO PROMET d.o.o. u
stečaju, Dolac 9, Zagreb, OIB: 20497454186

ŽALBA

**na rješenje Trgovačkog suda u Osijeku poslovni
broj: 14 St-815/2022-77 od 25.11.2022.**

1. Pobijanim rješenjem sud je odlučio po prijedlogu Državnih nekretnina d.o.o.-a nastaviti postupak, sada nad stečajnom masom a radi naknadno pronađene imovine, pritom imenovavši novog stečajnog upravitelja te naredio podredne registarske radnje i pozvao na prijave tražbina.

U postupku je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno.

Prvotno upada u oči navod predlagatelja da je temeljem ugovora o poslovno-tehničkoj suradnji sklopljenog 21.05.2018. s Ministarstvom državne imovine i s ovdje dužnikom potonji na ime naknade za korištenje predmetnog poslovnog prostora duguje iznos od 1.407.552,68 kn. Dakle, proteklih 5 godina, predlagatelj nije pokušao naplatiti niti jednu mjesečnu ratu, nije pokušao ovršiti dužnika (dokaz u spisu – FINA očevidnik neizvršenih osnova za plaćanje), navedeno dugovanje mu nije priznato u stečajnom postupku, niti je raskidao predmetni ugovor?!

2. Predlagatelj nadalje po rješenju od 3. siječnja 2022. o otvaranju i zaključenju stečajnog postupka sa stečajnim upravitelja sastavlja zapisnik u prostoru koji nije vlasništvo stečajnog dužnika, popisujući robu koja uopće ne odgovara knjigovodstvenoj dokumentaciji dužnika, pritom navodeći da je *"zatečen velik broj pokretnina kao i poslovne dokumentacije koje predstavljaju imovinu stečajnog dužnika"*. Poslovna dokumentacija koja se sastoji i od

GDPR podataka kupaca, kopija privatnih dokumenata i isprava zasigurno ne predstavlja imovinu ovdje stečajnog dužnika i ne može biti dio mase.

Također je prije samog ulaska u prostor predlagatelja posve jasno utvrđeno da je: „*na uličnom dijelu pročelja predmetnog prostora (u kojemu se nalaze prodajni prostor za parfumeriju i prostor za degustaciju čajeva i drugih napitaka) istaknut je natpis Institut parfumeur flores, a ne stečajnog dužnika*“.

Odluka predlagatelja nastavka postupka da nakon 5 godina uđe u vlastiti prostor i naplati milijunski ugovor je njegova stvar ali pritom zapisnik čini sa osobom koja nije vlasnik prostora, čija tvrtka nije izvješena niti drugdje navedena, popisuje pokretnine kojih nema u dokumentaciji ili se ne mogu pojedinačno identificirati.

Činjenica što predlagatelj ima u svom prostoru tuđe stvari zasigurno ne predstavlja osnov za nastavak postupka nad ovdje stečajnom masom a koje vođenje postupka bi onda opravdalo želju za unovčenjem i naplatom.

3. Nadalje, nije jasno iz kojeg je razloga sud imenovao konkretnog stečajnog upravitelja argumentirajući odluku „posebnom stručnošću, iskustvom i znanjem“ a radi se prodaji navodnih starih i prašnjavih parfema i čajeva isteklog roka trajanja. Također, dok je prethodni upravitelj naveo predvidive troškove postupka u iznosu od oko 33.000,00 kn, novi upravitelj traži 110.000,00 kn što predlagatelj smjerno plaća namjeravajući se naplatiti iz starih čajeva iako je propustio naplatiti baš svaku ratu zakupnine u proteklih 5 godina.

4. Iz same bilance dužnika gdje je roba iskazana vrijednošću od 17.200,00 kn je jasno da navedeni predmeti nisu vlasništvo ovdje dužnika, inventar se ne vodi na kontu dugotrajne imovine već sitnog inventara te navod o 43.100,00 kn dugotrajne imovine se ne može nikako odnositi na namještaj.

Konačno, i bivši stečajni upravitelj Bošnjak i direktorica društva su obavijestili sud da navedena imovina nije u vlasništvu ovdje stečajne mase.

Sama činjenica što jedan od vjerovnika želi nastavak postupka i spreman je predujmiti trošak, ne opravdava bilo kakvo vođenje postupka, za bilo čiju svrhu nad bilo čijom imovinom.

Na pravu osnovana želja predlagatelja da se naplati ne daje za pravo naplatiti se na imovini koja nije imovina dužnika. Niti jednu od ključnih činjenica – vlasništvo pokretnina, posljednji

posjed prostora od strane zakupoprimca ili podzakupoprimca, tvrtku dužnika, vrijednost i narav imovine - sud, na temelju pogrešnog izvješća stečajnog upravitelja – nije utvrdio.

Na kraju, želja paušalnog unovčavanja raznih stvari kako se navodi jer je: „*zatečen velik broj pokretnina kao i poslovne dokumentacije koje predstavljaju imovinu stečajnog dužnika*“ kao i računala; predstavlja nezakonito zadiranje u poslovne tajne drugih subjekata, GDPR podataka kupaca a sve na temelju površne i nedostatne analize stečajnog upravitelja. Iskaz predlagatelja u zapisničkom smislu nije od vrijednosti jer isti od sklapanja ugovora nije brinuo o prostoru niti o naplati po ugovoru, pa ne može niti svjedočiti o činjenicama vezanim za stečajnu masu.

5. Prizivnom se sudu predlaže žalbu usvojiti a prvostupanjsko rješenje ukinuti uz uputu utvrditi točno činjenično stanje.

Karla Rodić po punomoći: